

Hymn.

4.

T

E nostra læ-tis láudi-bus, Ia-có-be, tol-lunt cán-

ti-ca, quem Christus arte ex ré-ti-um ad tanta ve-xit cúl-

mi-na. Ipso vo-cánte, cónci-tus cum fratre linquis ómni-

a, ipsí-us et fis nómi-nis verbíque præco férví-dus.

Testis po-tén-tis délixteræ præclá-rus al-ta cónspi-cis, in

monte cel-sam gló-ri-am, tristes in horto an-gú-sti-as.

Qui promptus exstas, pósci-tur cum passi-ó-nis pó-cu-lum,

tu primus ex a-pósto-lis pro Christi amó-re plécte-ris.

Ie-su fi-dé-lis ássecla sa-tórque lu-cis cæ-li-cæ, mentes

fi-de cla-résce-re, da spe fové-ri péc-to-ra. Christi sequi

da sédu-los præcépta nos in sá-cu-lo, hymnos ut o-lim

gló-ri-æ fundámus il-li pér-pe-tim. A-men.